

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, declarate de avocata Olesea Mihăilă și de inculpatul

*Furculița Maxim xxxx, născut la
xx xxxxx xxxx, originar și locuitor al s. xxxxxxxx, r-nul
xxxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Sîngerei din 12.05.2015 și
decizia Curții de Apel Bălți din 22.06.2015, în baza art.
95 alin. (2) Cod penal (1961) la 5 ani închisoare.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 09.09.2015 – 27.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>21.06.2016 – 15.02.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.03.2017 – 12.04.2017.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 mai 2016, Furculița Maxim a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 11 ani închisoare și în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 27 mai 2016, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 16 august 2015 până la 27 mai 2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 august 2015, aproximativ ora 12.00, inculpatul Furculița M., aflându-se în holul etajului 7 din casa nr. 13/1, str. Ginta

Latină, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altor persoane, a smuls de la gâtul lui Railean T. un lanț din aur cu greutatea de 3 gr., la prețul de 1800 lei, un lănișor din aur cu greutatea de 4,5 gr., la prețul de 2700 lei, pe care era suspendată o cruciuliță din aur cu greutatea de 1 gr., la prețul de 600 lei, bunuri în sumă totală de 5100 lei, însă, din motive independente de voința sa, nu și-a realizat scopul, fiind reținut de partea vătămată.

Tot inculpatul, la 16 august 2015, aproximativ ora 17.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având intenția de a cauza leziuni corporale, în timp ce se afla la parcare amplasată pe str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău, i-a aplicat lui Survilas Rimvidas o lovitură cu un obiect tăietor-înțepător în regiunea gâtului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1964/D din 24.09.2015, plagă tăiată lacerată în regiunea cervicală medie pe stânga, cu lezarea totală a venei jugulare, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă. Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, cu același obiect tăietor-înțepător, i-a aplicat o lovitură în regiunea feței lui Țurcan I., cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1987/D din 07.09.2015, plagă la nivelul regiunii jugale și labiale pe stânga, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, în consecință, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2616 din 20.11.2015, formându-se cicatrice la nivelul feței care poate fi considerată ireparabilă.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Railean T. a declarat că, fiind pe teritoriul pieței „Agromondial”, a observat că inculpatul îl lovea cu picioarele peste corp și față pe un cunoscut. A încercat să-i despartă. Inculpatul l-a întrebat de ce a intervenit în conflictul lor, apoi i-a cerut o pereche de ochelari de soare. I-a spus că ar putea să-i aducă o pereche la piață, însă acesta a insistat să meargă la el acasă. Împreună au intrat în scară și au urcat cu ascensorul la etajul 7. În timp ce descuia lacătul, inculpatul s-a apropiat din spate și i-a smuls de la gât 2 lănișoare din aur cu o cruce și le-a pus în buzunarul drept al blugilor, pe el împingându-l în apartament. Auzind gălăgie, în scară a ieșit vecinul său, care i-a venit în ajutor și a neutralizat inculpatul, iar el a luat aurul din buzunarul ultimului, solicitând prin telefon poliția. Ulterior, vecinul a plecat, ei au continuat să se îmbrâncească, iar când s-au deschis ușile ascensorului, inculpatul l-a lovit cu pumnul și piciorul în partea dreaptă a feței, a urcat în ascensor și a fugit. În câteva minute au venit colaboratorii de poliție, care i-au comunicat că inculpatul a fost reținut. Dauna materială cauzată, în sumă de 5100 lei, este considerabilă, deoarece are un salariu periodic, care este destul de mic și variază.

Martorul Rusu V. a indicat că a auzit gălăgie, apoi cineva a bătut în ușă. Ieșind în coridor, a văzut că vecinul său se îmbrâncea cu inculpatul. A intervenit în apărarea părții vătămate, care l-a rugat să rețină inculpatul până cheamă poliția și i-a spus că acesta i-a sustras lănișorul din aur. Apoi, partea vătămată a luat din buzunarul inculpatului lănișorul și a telefonat la poliție.

Vina inculpatului pe acest episod se confirmă și prin procesul-verbal din 13.08.2015 de cercetare a locului săvârșirii infracțiunii, procesul-verbal din 13.08.2015 de ridicare a unui lăntișor din metal de culoare aurie, rupt, cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm., 13 cm., 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5), procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate din 13.08.2015, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și inculpat, procesul-verbal de confruntare între martorul Rusu V. și învinuitul Furculița M., corpurile delictive - un lăntișor din metal de culoare aurie, rupt, cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm., 13 cm., 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5) - restituite părții vătămate Railean T.

Afirmațiile inculpatului că ar fi avut un conflict cu partea vătămată și reciproc s-au îmbrâncit, în rezultat fiind rupte lăntișoarele, iar, crezând că-i aparțin lui, le-a pus în buzunar fără scopul de a le însuși, contravin declarațiilor părții vătămate, care a confirmat că inculpatul l-a atacat din spate, i-a smuls lăntișoarele și le-a pus în buzunar. Totodată, martorul Rusu V. a indicat că, auzind strigăte, a ieșit în coridor, iar vecinul i-a spus că inculpatul i-a sustras lăntișoarele din aur de la gât, și l-a rugat să-l țină pentru a chema poliția. Partea vătămată a scos din buzunarul inculpatului lăntișoarele din aur și a spus că sunt ale lui. Declarațiile inculpatului prin care susține transmiterea personală a lăntișoarelor înapoi părții vătămate au fost combătute prin depozițiile părții vătămate și martorului, care au confirmat că martorul Rusu V. ținea inculpatul, iar partea vătămată și-a recuperat singură lăntișoarele de la acesta.

Partea vătămată Survilas Rimvidas a declarat că în timp ce se afla în barul din str. Ginta Latină, mun. Chișinău, a fost atacat din spate de o persoană necunoscută care l-a tăiat la gât și a fugit. Apoi a fost solicitată ambulanța, fiindu-i acordat ajutor medical.

Partea vătămată Țurcan I. a indicat că traversând parcul, din spate l-a ajuns o persoană și l-a tăiat în regiunea feței, iar el a căzut jos și și-a pierdut cunoștința. Și-a revenit la salvare și acolo a auzit că colaboratorii de poliție spuneau că a mai fost tăiat cineva.

Martorul Bîrnat I. a comunicat că pe teritoriul parcurii de lângă piața amplasată în str. Ginta Latină, mun. Chișinău a văzut cum inculpatul încerca să trezească o persoană în stare de ebrietate, lovind-o de câteva ori cu palmele peste față. Fiind în bar, a auzit că o persoană a tăiat pe cineva, apoi a fost luat la poliție.

Totodată, în cadrul urmăririi penale martorul Bîrnat I. a indicat că în timp ce era așezat pe scaun, s-a apropiat și inculpatul. Acesta era în stare de ebrietate și i-a spus direct că a tăiat patru persoane la bar. Apoi, inculpatul a văzut un bărbat care dormea pe scaun, s-a apropiat de el și i-a aplicat aproximativ 5 lovituri cu pumnii în regiunea feței. Bărbatul s-a ridicat de pe scaun și a început să fugă, însă inculpatul l-a ajuns din urmă și i-a aplicat o lovitură din spate cu mâna în regiunea gâtului, iar de la acesta a început să curgă sânge. Inculpatul a încercat să fugă însă a fost oprit de trecători. În mână, inculpatul avea o bucată de sticlă de culoare verde, pe care a pus-o apoi în buzunar.

Astfel, declarațiile martorului Bîrnat I., făcute în ședința de judecată sunt nefondate, or, în cadrul urmăririi penale acesta a indicat că inculpatul avea în mână

o gură de la sticlă și a văzut cum a tăiat persoana de pe scaun, iar martorul n-a putut argumenta din ce motiv a făcut astfel de declarații la etapa de urmărire penală.

Martorul Varanița B. a declarat că, în timp ce se afla în localul de lângă piața amplasată în str. Ginta Latină, mun. Chișinău, au intrat două persoane care au solicitat să fie chemată ambulanța, spunând că cineva a fost tăiat. Ieșind afară, a văzut partea vătămată Țurcan I. care stătea lângă o buturugă și se ținea cu palmele la rana din regiunea gâtului.

Martorul Coștiug A. a comunicat că, fiind în bar, a văzut că inculpatul era în stare de ebrietate și se certa cu o persoană. A intervenit și i-a spus să se liniștească. Ulterior, ieșind afară, de el s-a apropiat inculpatul și i-a spus că posibil i-a tăiat gâtul unei persoane. A ieșit afară și lângă o buturugă a observat o persoană cu gâtul tăiat. În momentul când a ieșit din local, a văzut că inculpatul ținea în mână gâtul unei sticle sparte. Împreună cu inculpatul au consumat în acea zi băuturi alcoolice, iar ultimul s-a certat cu Țurcan I. și s-au îmbrâncit în local.

Martorul Cristalov A. a declarat că, trecând prin parcare de lângă piață, s-a salutat cu Bîrnat I., iar inculpatul s-a apropiat de ei. Cu acesta s-a salutat cu pumnul, deoarece avea ceva în mână. După modul cum s-a salutat cu Bîrnat I., a constatat că inculpatul era agresiv, dar agresivitatea nu a fost de lungă durată. Apoi, inculpatul s-a apropiat de un bărbat necunoscut, de aproximativ 50 ani, îmbrăcat ca un boschetar, care dormea pe scaun, a strigat la acesta și l-a numit cu cuvinte necenzurate. Intrând în bar, a fost întrebat dacă a văzut o persoană în sânge. A ieșit afară și a văzut lângă o buturugă o persoană plină de sânge. Ulterior, a venit salvarea. Mai multe persoane au comunicat colaboratorilor de poliție că inculpatul a tăiat partea vătămată, iar Coștiug A. a indicat că inculpatul avea în mână gâtul unei sticle. Nu a văzut inculpatul la locul incidentului, iar unele persoane din bar spuneau că acesta e vinovat. Lângă buturugă era victima, iar când s-a apropiat de bar acesta era deja jos, inculpatul fiind mai departe.

Totodată, vinovăția inculpatului pe aceste episoade se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1964/D din 24.09.2015, că la Survilas R. s-a constatat plagă tăiată lacerată în regiunea cervicală medie pe stânga cu lezarea totală a venei jugulare, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă, raportul de expertiză medico-legală nr. 1987/D din 07.09.2015, că lui Țurcan I. i-a fost cauzată plagă la nivelul regiunii jugale și labiale pe stânga, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, raportul de expertiză medico-legală nr. 2616 din 20.11.2015, că cicatricea la nivelul feții poate fi considerată ireparabilă, procesul-verbal din 16.08.2015 de cercetare la fața locului comiterii infracțiunii - parcare auto amplasată pe str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău, raportul de expertiză medico-legală (biologică) nr. 654 din 11.09.2015, că pe tampoanele de tifon nr. I și II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâna stângă, respectiv dreaptă a inculpatului a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența lui atât de la Țurcan I., cât și de la Survilas R., procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 16.08.2015 și 25.08.2015.

Declarațiile inculpatului contravin depozițiilor martorului Coștiug A., care a indicat că însăși inculpatul s-a apropiat de el și i-a comunicat că a tăiat gâtul unei persoane, iar peste un timp când s-a întors la bar a observat o persoană care se ținea de gât și sângera.

Necătând că inculpatul susține că în ziua respectivă nu s-a văzut cu părțile vătămate și nici nu le cunoaște, potrivit raportului de expertiză biologică nr. 654 din 11.09.2015, pe tampoanele de tifon nr. I și II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâinile inculpatului, a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența atât de la Țurcan I., cât și de la Survilas R.

Or, prezența urmelor de sânge care puteau aparține părților vătămate pe mâinile inculpatului, fără ca acesta să fi avut vreun contact cu părțile vătămate, precum și imposibilitatea contactării cu sânge din altă parte, denotă că aceste urme de sânge au apărut pe mâinile inculpatului ca consecință a faptelor prejudiciabile pe care le-a comis în privința părților vătămate.

Totodată, martorul Cristalov A. a indicat că în ziua comiterii infracțiunii s-a întâlnit cu inculpatul și s-a salutat cu acesta cu pumnul, deoarece ultimul avea ceva în mână dar nu a văzut ce anume, iar de la Coștiug A. cunoaște că inculpatul avea în mână un ciob de sticlă.

În același timp, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală, la părțile vătămate au fost depistate leziuni corporale sub formă de plăgi tăiate, fiind confirmat că leziunile în cauză s-au format sub acțiunea traumatică a unui obiect tăietor.

Declarațiile inculpatului că ar fi avut un conflict cu persoane pe care nu poate să le descrie, dar s-au îmbrâncit reciproc, contravin depozițiilor acestuia că între orele 10.00-13.00 s-a aflat la biserică, nefiind clar în ce perioadă de timp inculpatul s-a aflat la biserică și când a avut conflictul și, în principiu, nu exclud comiterea faptelor prejudiciabile de către inculpat.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vina inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății care este periculoasă pentru viață, săvârșită asupra două persoane și în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca tentativă de jaf, adică tentativa sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61 Cod penal, că acesta nu are antecedente penale, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog, este participant al războiului din Afganistan, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută – comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolare de societate.

3. Avocatul Sergiu Sofroni a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că inculpatul nu neagă că între el și partea vătămată Railean T. a avut loc un conflict, soldat cu altercații din partea ambilor, în rezultat fiind deteriorat lanțul de la gâtul părții vătămate, însă urmează a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate că a fost atacat din spate de inculpat, or ultimul, reieșind din aspectul și constituția fizică bine dezvoltată, putea deposeda partea vătămată foarte simplu și avea posibilitatea să părăsească locul comiterii infracțiunii fără a aștepta să iasă vecinii, iar ulterior să fie reținut de colaboratorii de poliție.

Ar fi banal ca inculpatul să sustragă lanțul de la partea vătămată, ca ulterior să-l întoarcă și să provoace un conflict în scara blocului în care locuiește partea vătămată.

Astfel, în acțiunile inculpatului lipsesc toate elementele componente de infracțiune, în special latura subiectivă - intenția de sustragere.

Mai mult, calificativul prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - cu cauzare de daune în proporții considerabile - urmează a fi demonstrat prin probe suficiente și convingătoare.

Totodată, probele administrate nu confirmă că lăncșorul părții vătămate este confecționat din aur, nefiind prezentat niciun înscris în acest sens. La aprecierea valorii bunurilor sustrate au fost puse doar declarațiile părții vătămate, iar suma invocată este exagerată, nefiind prezentate probe ce ar demonstra valoarea reală a bunurilor sustrate.

Inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) Cod penal, or, el nu a fost implicat în săvârșirea faptelor incriminate, învinuirea înaintată fiind neîntemeiată și ilegală, neavând o bază probatorie, fiind lipsită de careva indicii ce ar demonstra vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Declarațiile martorului Coștiug A. sunt confuze și nu sunt confirmate prin probe, acesta indicând că este în relații ostile cu inculpatul și fiind fost colaborator de poliție a manifestat solidaritate, contribuind la descoperirea unei infracțiuni și, totodată, pedepsind inculpatul pentru conflictele mai vechi avute cu acesta.

Nu a fost găsit nici ciobul de sticlă, cu care se presupune că s-a săvârșit infracțiunea, pe hainele și corpul inculpatului nu au fost depistate urme de sânge ce aparține părților vătămate, iar în calitate de probă nu poate fi reținută expertiza biologică de sânge care presupune că grupa de sânge ar putea aparține părților vătămate.

Or, instanța de fond în partea descriptivă a sentinței, a constatat că urmele de sânge pe mâinile inculpatului puteau aparține părților vătămate, dar nu indică cu certitudine că aparțin acestora.

La individualizarea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 90 Cod penal, că părțile vătămate nu au pretenții față de inculpat, acesta nu are antecedente penale și a participat la războiul din Afganistan, iar potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că soluția instanței de fond este pe deplin justificată, iar vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal a fost dovedită integral prin declarațiile părții vătămate Railean T., ale martorului Rusu V.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.08.2015, fiind cercetat etajul 7 din casa de locuit din str. Ginta Latină 13/1, mun. Chișinău, locul săvârșirii infracțiunii; procesul-verbal de ridicare din 13.08.2015 a unui lăntișor din metal de culoare aurie, rupt, cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm., 13 cm., 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5); procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate din 13.08.2015; procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Railean T. și inculpatul Furculița M.; procesul-verbal de confruntare între martorul Rusu V. și învinuitul Furculița M.; corpurile delictive - un lăntișor din metal de culoare aurie, rupt, cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm., 13 cm., 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5) - restituite părții vătămate Railean T.

Vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, de asemenea, este confirmată prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Survilas R. și Țurcan I., declarațiile martorului Bîrnat I. făcute în cadrul urmăririi penale, ale martorilor Varanița B., Coștiug A. și Cristalov A.; raportul de expertiză medico-legală nr. 1964/D din 24.09.2015, prin care la Survilas R. s-a constatat plagă tăiată lacerată în regiunea cervicală medie pe stânga cu lezarea totală a venei jugulare, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă; raportul de expertiză medico-legală nr. 1987/D din 07.09.2015, conform căruia lui Țurcan I. i-a fost cauzată plagă la nivelul regiunii jugale și labiale pe stânga, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur; raportul de expertiză medico-legală nr. 2616 din 20.11.2015, că cicatricea la nivelul feții lui Țurcan I. poate fi considerată ireparabilă; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2015, prin care a fost stabilit locul comiterii infracțiunii - parcare auto amplasată pe str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău; raportul de expertiză medico-legală (biologică) nr. 654 din 11.09.2015, conform căruia pe tampoanele de tifon nr. I și II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâna stângă, respectiv, dreaptă a inculpatului a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența lui atât de la Țurcan I., cât și de la Survilas R.

Afirmația apărării că instanța de fond a interpretat eronat declarațiile inculpatului, care a indicat că a crezut că lăntișorul din aur care a căzut jos în timpul altercației dintre el și partea vătămată Railean T., îi aparținea lui, este nefondată, depozițiile fiind date cu scopul inducerii instanței în eroare, partea vătămată declarând sub jurământ că în momentul când s-au ridicat la etajul 7, a simțit cum inculpatul i-a smuls de la gât cele două lăntișoare din aur și le-a pus în

buzunarul drept al blugilor cu care era îmbrăcat, apoi în scară a apărut un vecin al părții vătămate care l-a neutralizat pe inculpat.

Astfel, declarațiile părții vătămate Railean T. sunt veridice, fiind confirmate prin depozițiile martorului Rusu V., care a indicat că a auzit zgomote, iar când a ieșit, a văzut că inculpatul și partea vătămată se îmbrânceau. A intervenit în apărarea părții vătămate și după ce inculpatul a fost imobilizat, partea vătămată a scos din buzunarul de la pantaloni al inculpatului lănișorul din aur.

Alegațiile apărării prin care susține că învinuirea pe marginea jafului este bazată doar pe presupuneri, existând dubii și discordanțe care urmează a fi tratate în favoarea inculpatului, sunt pur declarative, fiind administrate suficiente probe cercetate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului.

Totodată, veridicitatea declarațiilor părții vătămate este confirmată prin depozițiile martorului Rusu V., procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a unui lănișor din metal de culoare aurie, rupt cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm.; 13 cm.; 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5), prin care se exclud careva dubii, după cum invocă apărarea.

Nu poate fi pus la îndoială nici faptul că lănișorul sustras nu ar fi fost din aur, or, partea vătămată Railean T. a confirmat că lănișorul este din aur și a fost procurat demult, iar inculpatul a menționat că a întors anume lănișorul din aur părții vătămate.

Afirmația apărării că partea vătămată Railean T. este de o complexitate fizică mai mare decât inculpatul, astfel încât ultimul nu putea să-l atace, este lipsită de argumentare, partea vătămată indicând că a fost atacat din spate, iar complexitatea fizică mai mare a persoanei nu denotă imposibilitatea de a fi atacată de o persoană de o statură mai mică.

Argumentele apărării prin care susține că instanța de fond nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului în care indică că a întors după încăierare lanțul părții vătămate, sunt nefondate, fiind combătute prin depozițiile părții vătămate și ale martorului Rusu V., care au indicat că partea vătămată a scos lănișorul din buzunarul inculpatului, după ce ultimul a fost imobilizat.

Și alegațiile apărării referitor la aprecierea eronată a cuantumului prejudiciului material cauzat părții vătămate, sunt neîntemeiate, or, potrivit art. 126 alin. (2) Cod de procedură penală, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Partea vătămată a reiterat costul lănișoarelor din aur și aprecierea acestora pentru pătit, aprecierea cuantumului prejudiciului fiind în legătură cu starea materială a părții vătămate, ce denotă că acesta a apreciat valoarea bunurilor în dependență de prețul real al acestora, suma de 5100 lei fiind pentru el considerabilă.

Totodată, potrivit declarațiilor martorilor Varanița B., Coștiug A. și Cristalov A., anume inculpatul i-a aplicat o lovitură cu sticla părții vătămate Survilas R.

Conform raportului de expertiză medico-legală (biologică) nr. 654 din 11.09.2015, pe tampoanele de tifon nr. I și nr. II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâinile inculpatului a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența lui atât de la Țurcan I., cât și de la Survilas R.

Și martorul Coștiug A. a declarat că inculpatul, după incident, s-a apropiat și i-a spus că a tăiat gâtul unei persoane, iar când s-a întors la bar, a observat o persoană care se ținea de gât și sângera.

Argumentele inculpatului au fost combătute și prin depozițiile martorului Cristalov A., care a indicat că s-a întâlnit cu inculpatul și salutându-se cu acesta, a observat că are ceva în mână, însă nu a înțeles ce anume, ulterior Coștiug A. i-a spus că acesta avea un ciob de sticlă în mână.

Alegațiile apărării precum că martorul Coștiug A. e în relații ostile cu inculpatul și a depus declarații cu scopul de a învinui inculpatul, sunt nefondate, or, martorul Coștiug A. a dat declarații sub jurământ, fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală ce o poartă, acestea fiind în coroborare cu celelalte probe administrate.

Sunt nefondate și afirmațiile apărării precum că nu a fost găsit ciobul din sticlă, folosit la comiterea infracțiunii, inculpatul având timp suficient pentru a arunca ciobul din sticlă, iar cercetarea la fața locului a fost efectuată peste ceva timp după incident, fiind posibilă pierderea probei și nu denotă lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Astfel, fiind analizate probele administrate în coroborare cu argumentele apărării, nu au fost stabilite careva temeieri pentru a interveni în hotărârea adoptată, aceasta fiind legală, întemeiată și motivată.

Concluzia instanței de fond privind numirea pedepsei inculpatului corespunde stării de drept, este întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale, fiind în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal.

În același timp, lipsesc careva împrejurări care ar genera aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, după cum solicită apărarea or, infracțiunile comise se califică ca fiind grave, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și cauzarea de leziuni corporale grave, din motiv de îmbogățire prin sustragere. Inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Sîngerei din 12.05.2015, în baza art. 95 alin. (2) Cod penal, în redacția legii din 1961, la o pedeapsă cu 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, însă nu și-a făcut concluziile de rigoare și nu a conștientizat pericolul real al infracțiunii comise, precum și nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune.

Instanța de fond, în sentință nu s-a expus referitor la condamnarea inculpatului pe art. 95 alin. (2) Cod penal prin sentința Judecătorei Ciocana, mun.

Chișinău din 27.05.2016, iar instanța de apel nu poate cumula pedepsele pe motiv că nu există o hotărâre judecătorească definitivă în acea cauză penală.

Totodată, la stabilirea pedepsei nu s-au identificat careva circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanțe agravante fiind reținute săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, iar potrivit art. 78 alin. (3) Cod penal, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Or, concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu închisoarea, este justă și legală, sancțiunea penală fiind corespunzătoare faptelor comise și scopului legii penale.

5. Avocatul Olesea Mihăilă a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat că inculpatul a solicitat ca în instanța de apel să fie audiați martorii Cristalov A. și Coșciug A., părțile vătămate Railean T. și Țurcan I., însă demersul a fost respins.

Instanțele de fond și de apel au lăsat neexaminată argumentele apărării că părțile vătămate Țurcan I. și Survilas R. au indicat că au văzut inculpatul pentru prima dată în cadrul ședinței de judecată, că nu a fost găsit obiectul cu care se pretinde că a fost comisă infracțiunea - ciobul de sticlă, iar pe hainele și corpul acestuia nu au fost găsite urme de sânge de-ale părților vătămate.

Instanța de apel nu a explicat de ce declarațiile martorului Bîrnat I. date în ședința de judecată urmează a fi apreciate critic, or, au fost date sub jurământ, și acesta a declarat adevărul, că nu a văzut în mâinile inculpatului careva obiecte ascuțite. Și martorul Varanița B. a indicat nu a văzut inculpatul în seara incidentului în bar, respectiv acesta nu a fost nici pe aproape de locul crimei. Martorul Cristalov A., la fel, a declarat că în timpul ce s-a apropiat de buturuga de lângă bar, unde era persoana însângărată, inculpatul nu era alături, fiind mai la deal.

În același timp, concluzia expertului din raportul de expertiză medico-legală (biologică) nr. 654 din 11.09.2015, conform căruia pe tampoanele de tifon nr. I și nr. II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâna stângă, respectiv, dreaptă a inculpatului a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența lui atât de la partea vătămată Țurcan I., cât și de la Survilas R., nu este clară și nu indică direct la inculpat, or, simpla constatare „putea, nu exclude” nu poate fi folosită în calitate de probă veridică, pertinentă și concludentă.

Restul probelor puse la baza hotărârii de condamnare, și anume: declarațiile martorilor Coșciug A., Cristalov A., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 1987/D din 24.09.2015 în privința lui Țurcan I., raportul de expertiză medico-legală nr. 1964/D din 07.09.2015 în privința lui Survilas R., sunt irelevante pentru acuzarea inculpatului pe acest capăt de acuzare, nu conțin informații necesare soluționării cauzei și care

nu confirmă că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Nu a fost stabilit nici motivul comiterii infracțiunii, or, inculpatul nu s-a cunoscut cu părțile vătămate până în instanța de judecată, iar rapoartele de expertiză medico-legală nu indică persoana care a comis vătămarile cauzate prin infracțiune.

Astfel, prin respingerea demersului de audiere a martorilor, a fost încălcat principiul contradictorialității în procesul penal, inculpatul fiind privat de posibilitatea de a-și demonstra nevinovăția.

Totodată, instanțele de fond și de apel au neglijat declarațiile inculpatului, care nu a negat că între el și partea vătămată Railean T. a avut loc un conflict și s-au îmbrâncit reciproc în scara blocului. Mai mult, reieșind din aspectul fizic bine dezvoltat al inculpatului, acesta putea cu ușurință să deposeze partea vătămată de lanțul din aur și să părăsească locul comiterii infracțiunii și este banal ca acesta să aștepte să iasă vecinul părții vătămate pentru a-l imobiliza și chema poliția, după cum afirmă partea vătămată. Or, declarațiile părții vătămate, puse în exclusivitate la baza soluției de condamnare, nu pot servi ca probă imperativă, iar, nefiind apreciate toate circumstanțele cauzei, concluziile privind vinovăția inculpatului nu sunt bazate pe probe concludente și pertinente.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că a văzut părțile vătămate pentru prima dată în instanța de fond, fapt confirmat și de ultimii.

Declarațiile martorului Coștiug A. nu pot fi reținute în calitate de probe, or, acestea contravin prevederilor art. 96 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Mai mult, martorul Coștiug A. a dat declarații în lipsa lui, judecătorul dispunând înlăturarea sa din sala de ședințe.

Instanța de apel a neglijat declarațiile apărării și nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apelul declarat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de aceste instanțe, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină

indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursurile declarate sunt fondate în drept și pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recurs - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentul din recursul inculpatului, că: *„martorul Coștiug A. a dat declarații în lipsa lui, judecătorul dispunând înlăturarea sa din sala de ședințe”*, nu a fost invocat și în apel, deci nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel (*pct. 3. - 5.1. din decizie*).

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Railean T., ale martorului Rusu V., procesul-verbal din 13.08.2015 de cercetare la fața locului - etajul 7 din casa de locuit 13/1, str. Ginta Latină, mun. Chișinău, procesul-verbal din 13.08.2015 de ridicare a unui lăncșor din metal de culoare aurie, rupt, cu lungimea de 65 cm., 3 bucăți din metal de culoare aurie (22 cm., 13 cm., 14 cm.), o cruce din metal de culoare aurie (2,5×1,5), procesul-verbal din 13.08.2015 de examinare a obiectelor ridicate, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Railean T. și inculpat, procesul-verbal de confruntare între martorul Rusu V. și inculpat, declarațiile părților vătămate Survilas R. și Țurcan I., declarațiile martorului Bîrnat I. date în cadrul urmăririi penale, ale martorilor Varanița B., Coștiug A. și Cristalov A., raportul de expertiză medico-legală nr. 1964/D din 24.09.2015 că la Survilas Rimvidas s-a constatat plagă tăiată lacerată în regiunea cervicală medie pe stânga cu lezarea totală a venei jugulare, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă, raportul de expertiză medico-legală nr. 1987/D din 07.09.2015 că lui Țurcan I. i-a fost cauzată plagă la nivelul regiunii jugale și labiale pe stânga, ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, raportul de expertiză medico-legală nr. 2616 din 20.11.2015 că cicatricea la nivelul feții lui Țurcan I. poate fi considerată ireparabilă, procesul-verbal din 16.08.2015 de cercetare la fața locului comiterii infracțiunii - parcare auto din str. Ginta Latină 18, mun. Chișinău, raportul de expertiză medico-legală (biologică) nr. 654 din 11.09.2015 că pe tampoanele de tifon nr. I și II cu care au fost ridicate substanțe de pe mâna stângă, respectiv, dreaptă a inculpatului a fost depistat sânge care putea proveni de la persoana în sângele căruia se conține antigenul „H” ce nu exclude în cazul dat proveniența lui atât de la Țurcan I. cât și de la Survilas R., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării (*pct. 3. – 5.1. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) și 151 alin. (2) lit. j) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. și 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de reținut că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

În conformitate cu prescripțiile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Potrivit procesului-verbal al ședinței, în instanța de apel apărarea nu a solicitat în genere audierea martorului Cristalov A., și nu a argumentat în niciun fel demersul privind audierea martorului Coșciug A., cât și a părților vătămate Railean T. și Țurcan I., în aspectul contestării declarațiilor date de ei în prima instanță (*vol. III, f.d.16-22*).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurentului că: „*inculpatul a solicitat ca în instanța de apel să fie audiați martorii Cristalov A. și Coșciug A., părțile vătămate Railean T. și Țurcan I., însă demersul a fost respins*” este absolut neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Olesea Mihăilă și de inculpatul Furculița Maxim xxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2017, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco